

i v opozičním sporu žalovanou stranou původní vymáhající věřitel, dokud nebylo prokázáno způsobem vytčeným v § 9 ex. ř., že pohledávka přešla na osobu třetí, zde na Dr. A-a. To se nestalo a je proto žalovaný i nadále v tomto sporu stranou a může být proti němu kompensováno tak, jakoby se postup pohledávky nestal.

Čís. 13703.

Předčasné rozvázání služebního poměru zaměstnance rovná se předčasněmu propuštění a je pro náhradní nároky zaměstnance lhostejno, zda a kdy si najít mohl neb našel jiné zaměstnání.

(Rozh. ze dne 28. června 1934, Rv I 756/33.)

Žalobkyně ujednala s Oskarem B-em služební smlouvu na jeden rok s účinností od 1. května 1931. Na jmění Oskara B-a byl napotom vyhlášen úpadek. Správce úpadkové podstaty vstoupil do služební smlouvy se žalobkyní a dal jí v červnu 1931 tříměsíční výpověď ke dni 30. září 1931. Proti žalobě o náhradu služebního platu za výpovědní lhůtu a o náhradu poměrné části remuneratione namítl žalovaný správce úpadkové podstaty, že žalobkyně neutrpěla škodu, ježto nastoupila ve výpovědní lhůtě stejně honorované místo u jiné firmy. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Zjistily-li nižší soudy, že žalobkyně ujednala s úpadcem služební smlouvu na jeden rok s účinností od 1. května 1931 a že správce konkursní podstaty rozvázal tento poměr výpovědí ke dni 30. září 1931, rovná se toto předčasné rozvázání služebního poměru předčasněmu propuštění žalobkyně a je tedy pro její nároky lhostejno, zda a kdy si najít mohla neb našla jiné zaměstnání (sb. n. s. čís. 5240).

Čís. 13704.

Veškeré nároky podle § 96 pat. zák. nebo některé z nich může poškozený uplatňovati buď v jedné žalobě, nebo po případě každý zvláštní žalobou.

Žaloby tyto jsou zcela samostatné.

Žaloba, by rušitel uznal patentová práva žalobce, jest žalobou určovací podle § 228 c. ř. s. Právní zájem jest odůvodněn již rušebním činem odpůrcovým.

Je-li tento nárok na uznání uplatňován spolu s ostatními nároky podle § 96 pat. zák., nejde je n o otázku předurčující pro ostatní nároky.

Nárok na určení jest dostatečně individualisován přesným označením patentu, do něhož se prý zásah stal.

Jest ponecháno volnému uvážení soudu, zda má být vyžádáno dobré zdání patentového úřadu, když slyšení znalci podali o patentu posudky, které se diametrálně rozcházejí.

Shledá-li soud i při různých posudcích dobrozdání jednoho z dvou znalců za přesvědčivější a přikloní se k jeho posudku, jest to výsledek hodnocení důkazů, jemuž nelze v dovolání odporovati.

(Rozh. ze dne 28. června 1934, Rv I 1675/33.)

Žalobce domáhal se na žalovaném, by bylo uznáno právem, že jest žalovaný povinen uznati, že jest žalobce výhradně oprávněn lisy na slámu podle patentu třída 58b, jemu dne 29. listopadu 1929 uděleného, pod č. 31.258 do patentového rejstříku zapsaného, po živnostensku vyráběti, do obchodu uváděti, na prodej chovati a používati, dalších rušebních činů zanechati, předměty rušení odkliditi a prostředky rušení předělati. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Po stránce formální nelze přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že žalobní žádost neodpovídá ustanovení § 226 c. ř. s. K ochraně proti zásahům do patentu může poškozený podle § 96 pat. zák. uplatňovati tyto nároky: 1. aby rušitel uznal jeho patentová práva, 2. aby upustil od dalších činů rušebních, 3. aby odstranil předměty, jimiž bylo porušení provedeno, 4. aby přeměnil rušební prostředky a 5. aby mu nahradil škodu zásahem do jeho patentového práva způsobenou, aby mu vydal obohacení, podle toho zda jde o porušení zaviněné, či nezaviněné (§ 103 a 108 pat. zák.). Veškeré tyto nároky neb některé z nich může poškozený uplatňovati buď v jedné žalobě, neb po případě každý zvláštní žalobou. Žaloby tyto jsou zcela samostatné. Pokud jde o nárok na prvním místě uvedený, jest žaloba žalobou určovací podle § 228 c. ř. s. Právní zájem, aby právo patentové bylo co nejdříve soudním rozhodnutím postaveno na jisto, jest odůvodněn již rušebním činem odpůrcovým. To bylo nutno předeslati, poněvadž nižší soudy zřejmě vycházejí z mylného názoru, že prvá část žalobního návrhu (ad 1.) jest jen otázkou předurčující pro ostatní nároky a že vlastní žádostí žalobní jest, aby žalovaná strana zanechala dalších rušebních činů, odklidila předměty rušební a prostředky rušební předělala (ad 2., 3. a 4.). Není tu neurčitosti žalobního žádání. První nárok byl dostatečně individualisován přesným označením patentu, do něhož se prý zásah stal. Rušební čin byl dostatečně označen v žalobě a dají se z něho dovoditi jak předmět, jímž bylo porušení provedeno, tak i po případě rušební prostředky, takže žalobní návrh byl závěrem vyplývajícím z žalobního důvodu.

Ve věci samé není však dovolání odůvodněné. Podle § 98 pat. zák. jest při posuzování porušení patentu rozhodujícím výlučně popis vynálezu (§ 52 uvedeného zákona), jenž jest základem patentu, a nelze hleděti k pozdějšímu vyličení předmětu patentu, které není v tomto popisu. Podle toho postupovaly nižší soudy a není odůvodněna výtku, že nebyly vyžádány spisy patentového úřadu, týkající se udělení patentu, neboť jen popis (§ 52 pat. zák.) mohl býti základem jejich usuzování, tak jak jest vyznačen v patentovém spisu. Podle § 52 pat. zák. musí

popis patentu zejména popsati vynález tak jasně, zřetelně a úplně, by podle něho znalci mohli vynálezu užívat. Oba slyšení znalci podali obsáhlé posudky, které se diametrálně rozcházel, takže mohlo býti uvažováno, zda by nemělo býti postupováno ve smyslu § 362, druhý odstavec c. ř. s., jmenovitě, zda by nemělo býti vyžádáno dobré zdání patentového úřadu (§ 33 pat. zák.). To však jest ponecháno volnému uvážení soudu (§ 362, druhý odstavec c. ř. s. slovo »může« a § 272 c. ř. s.). Jestliže tedy soud shledá i při různých posudcích dobrozdání jednoho z obou znalců za přesvědčivější a přikloní se k jeho posudku, jest to výsledek hodnocení důkazu, jemuž nelze v dovolání odporovati (§ 503 c. ř. s.). V souzeném případě vzaly nižší soudy za základ svého rozhodnutí posudek znalce ing. Václava L-a. Prvý soud sice obecně neodůvodnil, proč pokládá posudek tohoto znalce za spolehlivější, avšak v podstatných jednotlivostech obírá se oběma posudky, staví je proti sobě a přidává se k onomu znalce ing. L-a s odůvodněním, proč tak činí. Odvolací soud si osvojil všechna skutková zjištění soudu první stolice i z nich čerpané závěry. Dovolání z valné části brojí proti těmto zjištěním, snažíc se uplatnit jiné závěry na podkladě posudku druhého znalce prof. Dr. Jindřicha W-a. Tím opět zasahá nedovoleně (§ 503 c. ř. s.) do ocenění důkazů odvolacím soudem a, pokud na tomto základě dospívá k odchýlným závěrům právním, neprovádí dovolací důvod dle č. 4 § 503 c. ř. s. po zákonu (§ 506 c. ř. s.).

Po právní stránce posoudil odvolací soud věc správně. Opíraje se o zjištění soudu procesního, jež převzal, zejména o posudek znalce ing. L-a, dospěl odvolací soud ke správnému závěru, že nemůže býti řeči o zásahu do patentu žalobcova. Nižší soudy nevyhnuly se ani otázce t. zv. kombinačních vynálezů, avšak dospěly v té příčině k přesvědčení, že v souzeném případě o takový vynález nešlo, pokud se týče, že podle patentního spisu zvláštní výsledek chráněn nebyl, a pokud jde o význačné znaky žalobcova patentu, které jest pokládati za chráněné, že se jim nedostává novosti (§ 1 pat. zák.). Tento právní názor není v rozporu se zjištěními nižších soudů, která, jak již naznačeno, nepodléhají přezkumu soudu dovolacího.

Čís. 13705.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).

I ve věcech pracovních jest strana vyloučena v odvolacím řízení (§ 33 zákona) s přednesem, jež, nedostavivši se k líčení, zameškala v první stolici.

(Rozh. ze dne 28. června 1934, Rv I 825/34.)

Žalobě o zaplacení 1.140 Kč pracovní soud vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

Z protokolu o ústním jednání před prvním soudem ze dne 1. srpna 1933 je zřejmo, že se žalovaný k tomuto jednání nedostavil, a dostavivší